

**CONVENȚIA EUROPEANĂ
CU PRIVIRE LA TELEVIZIUNEA TRANSFRONTALIERĂ
Strasbourg, 5.V.1989**

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte State părți la Convenția culturală europeană, semnatare ale prezentei Convenții,

Considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o unitate mai strânsă între membrii săi pentru a salvagarda și a promova idealurile și principiile care sunt patrimoniul lor comun;

Considerând că demnitatea și valoarea egală a fiecărei ființe umane constituie elemente fundamentale ale acestor principii;

Considerând că libertatea de exprimare și de informare, așa cum ea este garantată în articolul 10 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, constituie unul din principiile esențiale și una din condițiile de bază pentru dezvoltarea sa și cea a oricărei ființe umane;

Reafirmând atașamentul la principiile circulației libere a informației și a ideilor și independenței radiodifuzorilor, care constituie o bază indispensabilă pentru politica lor în materie de radiodifuziune;

Afirmând importanța radiodifuziunii pentru dezvoltarea culturii și pentru libera formare a opiniilor în condiții care permit de a salvagarda pluralismul și egalitatea șanselor între toate grupurile și partidele politice democratice;

Convinse că dezvoltarea continuă a tehnologiei informării și comunicării ar trebui să servească la promovarea dreptului, fără considerarea frontierelor, de a exprima, de a cerceta, de a primi și de a comunica informații și idei, oricare ar fi sursa lor;

Dorind să ofere publicului o mai mare alegere de servicii de programe care permit de a valorifica patrimoniul și de a dezvolta crearea audiovizuală a Europei, și decise de a atinge acest obiectiv cultural grație eforturilor pentru a spori producția și circulația programelor de înaltă calitate, răspunzând astfel așteptărilor publicului în domeniul politicii, educației și culturii;

Recunoscând necesitatea de a consolida cadrul general al regulilor comune;

Ținând cont de Rezoluția n° 2 a Declarației primei Conferințe ministeriale europene privind politica comunicațiilor de masă;

Dorind să dezvolte principiile conținute în Recomandările care există în cadrul Consiliului Europei despre principiile referitoare la publicitatea televizată, despre egalitatea între femei și bărbați în mass-media, despre utilizarea capacităților de satelit pentru televiziunea și radiodifuziunea sonoră, și despre promovarea producției audiovizuale în Europa,

Au convenit asupra celor ce urmează:

Capitolul I – Dispoziții generale**Articolul 1 – Obiect și scop**

Prezenta Convenție se referă la serviciile de programe care sunt incorporate în transmisiuni. Scopul său este de a facilita, între Părți, transmisiunea transfrontalieră și retransmisiunea serviciilor de programe de televiziune.

Articolul 2 – Noțiuni întrebuintate**În scopurile prezentei Convenții:**

a «Transmisiune» înseamnă emiterea primară, prin emițător terestru, prin cablu sau prin orice tip de satelit, codată sau nu, de servicii de programe de televiziune destinate în general recepționării de către public. Nu sunt vizate serviciile de comunicare care operează în bază de apel individual;

b «Retransmisiune» înseamnă faptul de a capta și de a transmite simultan, oricare ar fi mijloacele tehnice utilizate, în integralitatea lor și fără vreo modificare, programe de televiziune, sau părți importante a acestor servicii, transmise de radiodifuzori și destinate în general recepționării de către public;

c «Radiodifuzor» înseamnă persoana fizică sau juridică care compune servicii de programe de televiziune destinate în general recepționării de către public și care le transmite sau le face să fie transmise de un terț în integralitatea lor și fără nici o modificare;

d «Servicii de programe» înseamnă totalitatea elementelor unui serviciu dat, furnizat de un radiodifuzor în sensul paragrafului precedent;

e «opere audiovizuale europene» înseamnă opere de creație producerea sau coproducerea cărora este controlată de persoane fizice și juridice europene;

f «Publicitate» înseamnă orice anunț public efectuat cu scopul de a stimula vânzarea, cumpărarea sau închirierea unui produs sau a unui serviciu, de a promova o cauză sau o idee, sau de a produce oricare alt efect dorit de furnizorul de publicitate, pentru care un timp de transmisiune i-a fost cedat acestuia, în schimbul remunerării sau oricărui echivalent similar;

g «Sponsorizare» înseamnă participarea unei persoane fizice sau juridice – care nu este angajată în activități de radiodifuziune sau de producere a operelor audiovizuale – la finanțarea directă sau indirectă a unei emisiuni pentru a-și promova numele, rațiunea socială sau imaginea de marcă.

Articolul 3 – Domeniu de aplicare

Prezenta Convenție se aplică asupra oricărui serviciu de programe care este transmis sau retransmis de organisme sau cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția unei Părți, fie că este vorba de cablu, emițător terestru sau de satelit, și care poate fi recepționat, direct sau indirect, în una sau mai multe alte Părți.

Articolul 4 - Libertatea de recepționare și de retransmisiune

Părțile asigură libertatea de exprimare și de informare, conform articolului 10 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale și ele garantează libertatea recepționării și nu se opun retransmisiunii pe teritoriul lor a serviciilor de programe care sunt conforme prevederilor prezentei Convenții.

Articolul 5 – Angajamente ale Părților de transmisiune

1. Fiecare Parte de transmisiune se asigură, prin mijloace corespunzătoare și instanțele sale competente, ca toate serviciile de programe transmise de organisme sau cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția sa în sensul articolului 3 să fie conforme prevederilor prezentei Convenții.
2. În scopurile prezentei Convenții, Parte de transmisiune este:
 - a în cazul transmisiunilor terestre, Partea în care emisiunea primară este efectuată;
 - b în cazul transmisiunii prin satelit:
 - i Partea în care este situată originea legăturii ascendente spre satelit;
 - ii Partea care acordă dreptul de a utiliza o frecvență sau o capacitate de satelit atunci când originea legăturii ascendente este situată într-un Stat care nu este Parte la prezenta Convenție;
 - iii Partea în care radiodifuzorul își are sediul, atunci când responsabilitatea nu este stabilită în virtutea alineatelor i și ii.
3. Atunci când serviciile de programe transmise din State care nu sunt Părți la Convenție sunt retransmise de organisme sau cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția unei Părți în sensul articolului 3, această Parte, în calitate de Parte de transmisiune, veghează, prin mijloace corespunzătoare și instanțele sale competente, asupra conformității acestor servicii cu prevederile prezentei Convenții.

Articolul 6 - Transparență

1. Responsabilitățile radiodifuzorului vor fi specificate de o manieră clară și suficientă în autorizarea eliberată de autoritatea competentă a fiecărei Părți, în contractul încheiat cu aceasta, sau prin oricare altă măsură juridică.
2. Informații referitoare la radiodifuzor vor fi date la cerere de autoritatea competentă a Părții de transmisiune. Astfel de informații vor cuprinde, minimum, numele sau denumirea, sediul și statutul juridic al radiodifuzorului, numele reprezentantului său legal, componența capitalului, natura, obiectul și modul de finanțare a serviciului de programe pe care radiodifuzorul îl furnizează sau se pregătește să-l furnizeze.

Capitolul II – Prevederi referitoare la programare

Articolul 7 – Responsabilitățile radiodifuzorului

1. Toate elementele serviciilor de programe, prin prezentarea lor și conținutul lor, trebuie să respecte demnitatea ființei umane și drepturile fundamentale ale semenilor.
În particular, ele nu trebuie:

- a** să fie contrare bunelor maniere și mai ales să conțină pornografie;
 - b** să pună în valoare violența nici să fie susceptibile de a incita la ura rasială.
2. Elementele serviciilor de programe care sunt susceptibile de a aduce prejudicii dezvoltării fizice, psihice și morale a copiilor sau adolescenților nu trebuie să fie transmise atunci când aceștia sunt susceptibili, din cauza orarului de transmisiune și de recepție, de a le privi.
 3. Radiodifuzorul se asigură ca jurnalele televizate să prezinte în mod loial faptele și evenimentele și să favorizeze libera formare a opiniilor.

Articolul 8 – Dreptul la replică

Fiecare Parte de transmisiune se asigură ca orice persoană fizică sau juridică, indiferent de naționalitatea sau locul său de reședință, să poată exercita un drept la replică sau să aibă acces la un alt recurs juridic sau administrativ comparabil în privința emisiunilor transmise sau retransmise de organisme sau cu ajutorul mijloacelor juridice aflate sub jurisdicția sa, în sensul articolului 3. Ea se asigură în special ca termenul și alte modalități prevăzute pentru exercitarea dreptului la replică să fie suficiente pentru a permite exercitarea efectivă a acestui drept. Exercițarea efectivă a acestui drept sau a altor recursuri juridice sau administrative comparabile trebuie să fie asigurată atât din punct de vedere al termenelor cât și al modalităților de aplicare.

1. În acest scop, numele radiodifuzorului responsabil de serviciul de programe este aici identificat la intervale regulate prin orice mijloace corespunzătoare.

Articolul 9 – Accesul publicului la evenimente majore

Fiecare Parte examinează măsurile juridice pentru a evita ca dreptul publicului la informare să fie subminat de faptul exercitării, de către un radiodifuzor, a drepturilor exclusive pentru transmisiunea sau retransmisiunea, în sensul articolului 3, a unui eveniment de mare interes pentru public care să aibă drept consecință privarea unei părți substanțiale a publicului, în una sau mai multe Părți, de posibilitatea de a urmări acest eveniment la televiziune.

Articolul 10 – Obiective culturale

1. Fiecare Parte de transmisiune se asigură, de fiecare dată când acest lucru este realizabil și prin mijloace corespunzătoare, ca radiodifuzorii să rezerve operelor europene o proporție majoritară din timpul lor de transmisiune, cu excepția timpului consacrat informațiilor, manifestărilor sportive, jocurilor, publicității și serviciilor de teletext. Această proporție, ținând cont de responsabilitățile radiodifuzorului față de publicul său în materie de informare, de educare, de cultură și de divertisment, va trebui să fie obținută progresiv în baza criteriilor corespunzătoare.
2. În cazul dezacordului între o Parte de recepție și o Parte de transmisiune asupra aplicării paragrafului precedent, se poate face apel, la cererea doar uneia din Părți, la Comitetul permanent pentru ca el să formuleze un aviz consultativ în această privință. Un astfel de dezacord nu poate fi supus procedurii de arbitraj prevăzută de articolul 26.
3. Părțile se angajează să caute împreună instrumentele și procedurile cele mai adecvate pentru a susține, fără discriminare între radiodifuzori, activitatea și dezvoltarea producției europene, mai ales în Părțile cu capacitate slabă de producere audiovizuală sau cu arie lingvistică restrânsă.
4. În spiritul cooperării și ajutorării reciproce care stă la baza prezentei Convenții, Părțile vor depune eforturi pentru a evita ca serviciile de programe transmise sau retransmise de organisme sau cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția lor, în sensul articolului 3, să nu pună în pericol pluralismul presei scrise și dezvoltarea industriilor cinematografice. În acest scop, nici o transmisiune de opere cinematografice prin aceste servicii nu trebuie să intervină, exceptând existența unui astfel de acord între deținătorii de drepturi și radiodifuzor, înainte de un termen de doi ani după începutul exploatării acestei opere în sălile de cinema; în cazul operelor cinematografice coproduse de radiodifuzor, acest termen va fi de un an.

Capitolul III - Publicitate

Articolul 11 - Norme generale

1. Orice publicitate trebuie să fie loială și onestă.
2. Publicitatea nu trebuie să fie înșelătoare și nici să lezeze interesele consumatorilor.
3. Publicitatea destinată copiilor sau care folosesc copii trebuie să evite de a aduce prejudicii intereselor acestora și să țină cont de sensibilitatea lor particulară.

4. Furnizorul de publicitate nu trebuie să exerciteze nici o influență editorială asupra conținutului emisiunilor.

Articolul 12 - Durata

1. Timpul de transmisiune consacrat publicității nu trebuie să depășească 15 la sută din timpul cotidian de transmisiune. Totuși, acest procentaj poate fi majorat până la 20 la sută dacă el cuprinde forme de publicitate cum ar fi ofertele făcute direct pentru public cu scopul fie de a vinde, de a cumpăra sau de a închiria produse, fie de a furniza servicii, cu condiția ca spoturile publicitare să nu depășească 15 la sută.
2. Timpul de transmisiune consacrat spoturilor publicitare în interiorul unei perioade date de o oră nu trebuie să depășească 20 la sută.
3. Formele de publicitate cum ar fi ofertele făcute direct pentru public cu scopul fie de a vinde, de a cumpăra sau de a închiria produse, fie de a furniza servicii, nu trebuie să depășească o oră pe zi.

Articolul 13 - Forma și prezentarea

1. Publicitatea trebuie să fie clar identificabilă și clar separată de alte elemente ale serviciului de programe prin mijloace optice și acustice. În principiu, ea trebuie să fie grupată pe ecrane.
2. Publicitatea subliminală este interzisă.
3. Publicitatea clandestină este interzisă, în particular prezentarea produselor sau serviciilor în emisiuni, atunci când aceasta este făcută într-un scop publicitar.
4. Publicitatea nu trebuie să folosească, nici vizual nici oral, persoane care prezintă cu regularitate jurnalele televizate și magazinele de actualitate.

Articolul 14 – Inserarea publicității

1. Publicitatea trebuie să fie inserată între emisiuni. Ținând cont de condițiile fixate în paragrafele 2 și 5 ale prezentului articol, publicitatea poate de asemenea fi inserată în timpul emisiunilor, astfel încât să nu lezeze integritatea și valoarea emisiunilor și astfel încât să nu se aducă prejudicii deținătorilor de drepturi.
2. În emisiuni compuse din părți autonome sau în emisiunile sportive și evenimentele și spectacolele de structură similară cuprinzând intervale, publicitatea nu poate fi inserată decât între părțile autonome sau în intervale.
3. Transmisiunea de opere audiovizuale cum ar fi filmele de lung metraj și filmele concepute pentru televiziune (cu excepția serialelor, foiletoanelor, emisiunilor de divertisment și a documentarelor), cu condiția ca durata lor să fie mai mare de patruzeci și cinci de minute, poate fi întreruptă o dată prin tranșă completă de patruzeci și cinci de minute. O altă întrerupere este autorizată dacă durata lor este mai mare cu cel puțin douăzeci de minute decât două sau mai multe tranșe complete de patruzeci și cinci de minute.
4. Atunci când emisiunile altele decât cele vizate în paragraful 2 sunt întrerupte de publicitate, o perioadă de cel puțin douăzeci de minute trebuie să se scurgă între fiecare întrerupere succesivă în interiorul emisiunilor.
5. Publicitatea nu poate fi inserată în difuzările serviciilor religioase. Jurnalele televizate, magazinele de actualitate, documentarele, emisiunile religioase și emisiunile pentru copii durată cărora este mai mică de treizeci de minute nu pot fi întrerupte de publicitate. Atunci când ele au o durată de cel puțin treizeci de minute, prevederile paragrafelor precedente se aplică.

Articolul 15 – Publicitatea unor produse

1. Publicitatea articolelor de tutun este interzisă.
2. Publicitatea băuturilor alcoolice de orice tip este supusă regulilor următoare:
 - a ea nu trebuie să fie adresată în mod particular minorilor; nici o persoană care poate fi considerată minoră nu trebuie să fie asociată într-o publicitate la consumul băuturilor alcoolice;
 - b ea nu trebuie să asocieze consumul de alcool la performanțele fizice sau la conducerea automobilului;
 - c ea nu trebuie să sugereze că băuturile alcoolice sunt dotate cu proprietăți terapeutice sau că ele au un efect stimulator sedativ sau că ele pot rezolva probleme personale;
 - d ea nu trebuie să încurajeze consumul nemoderat de băuturi alcoolice sau să dea o imagine negativă abstenenței sau sobrietății;
 - e ea nu trebuie să sublinieze în mod nejustificat conținutul în alcool al băuturilor.

3. Publicitatea medicamentelor și tratamentelor medicale care sunt disponibile doar pe bază de prescripție medicală în Partea de transmisiune este interzisă.
4. Publicitatea altor medicamente și tratamente medicale trebuie să fie clar identificabilă, loială, veridică și controlabilă, și trebuie să se conformeze exigenței de absență a efectului periculos pentru individ.

Articolul 16 – Publicitatea care vizează în mod specific o singură Parte

1. În scopul evitării distorsiunilor de concurență și punerii în pericol a sistemului televizual al unei Părți, mesajele publicitare dirijate în mod specific și frecvent spre audiența unei singure Părți altelea decât Partea de transmisiune nu trebuie să ocolească regulile referitoare la publicitatea televizată în această Parte.
2. Prevederile paragrafului precedent nu se aplică atunci când:
 - a regulile vizate stabilesc o discriminare între mesajele publicitare transmise de organisme sau cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția acestei Părți și mesajele publicitare transmise de organisme sau cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția unei alte Părți; sau
 - b Părțile vizate au încheiat acorduri bi- sau multilaterale în acest domeniu.

Capitolul IV - Sponsorizare

Articolul 17 - Norme generale

1. Atunci când o emisiune sau o serie de emisiuni este sponsorizată în totalitate sau în parte, ea trebuie să fie identificată în calitate de aceasta și de o manieră corespunzătoare în generic, la începutul și/sau la sfârșitul emisiunii.
2. Conținutul și programarea unei emisiuni sponsorizate nu pot fi, în nici un caz, influențate de sponsor astfel încât să lezeze responsabilitatea și independența editorială a radiodifuzorului față de emisiuni.
3. Emisiunile sponsorizate nu pot incita la vânzarea, cumpărarea sau închirierea produselor sau serviciilor sponsorului sau ale unei terțe părți, în particular făcând referințe promoționale specifice acestor produse sau servicii în aceste emisiuni.

Articolul 18 – Sponsorizări interzise

1. Emisiunile nu pot fi sponsorizate de persoane fizice sau juridice care au ca activitate principală fabricarea sau vânzarea produselor sau furnizarea serviciilor publicitatea cărora este interzisă în virtutea articolului 15.
2. Sponsorizarea jurnalelor televizate și a magazinelor de actualitate este interzisă.

Capitolul V – Ajutor mutual

Articolul 19 – Cooperarea între Părți

1. Părțile se angajează să-și acorde reciproc asistență pentru implementarea prezentei Convenții.
2. În acest scop:
 - a fiecare Stat contractant desemnează una sau mai multe autorități denumirea și adresa cărora le comunică Secretarului General al Consiliului Europei, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
 - b fiecare Stat contractant care a desemnat mai multe autorități indică în comunicarea vizată în alineatul a, competența fiecăreia din aceste autorități.
3. O autoritate desemnată de o Parte:
 - a va furniza informațiile prevăzute în articolul 6, paragraful 2, al prezentei Convenții;
 - b va furniza, la cererea unei autorități desemnate de o altă Parte, informații despre dreptul și practica interne în domeniile acoperite de prezenta Convenție;
 - c va coopera cu autoritățile desemnate de celelalte Părți de fiecare dată când va fi util de a o face și în special atunci când această cooperare va putea întări eficacitatea măsurilor luate în corespundere cu prezenta Convenție;
 - d va examina orice dificultate întâlnită la aplicarea prezentei Convenții care îi va fi notificată de o autoritate desemnată de o altă Parte.

Capitolul VI - Comitetul permanent

Articolul 20 - Comitetul permanent

1. Este constituit, în scopurile prezentei Convenții, un Comitet permanent.
2. Orice Parte poate să fie reprezentată în cadrul Comitetului permanent de unul sau mai mulți delegați. Fiecare delegație dispune de un vot. În domeniile ce țin de competențele sale, Comunitatea economică europeană își exercită dreptul de vot cu un număr de voturi egal cu numărul Statelor membre care sunt Părți la prezenta Convenție; Comunitatea economică europeană nu-și exercită dreptul de vot în cazurile în care Statele membre vizate și-l exercită pe al lor, și viceversa.
3. Orice Stat vizat în articolului 29, paragraful 1, care nu este Parte la prezenta Convenție poate fi reprezentat în Comitetul permanent de un observator.
4. Comitetul permanent, pentru îndeplinirea misiunii sale, poate recurge la experți. El poate, din propria inițiativă sau la cererea organismului vizat, invita orice organism național sau internațional, guvernamental sau neguvernamental, din punct de vedere tehnic calificat în domeniile acoperite de prezenta Convenție, să fie reprezentat de un observator în totalitate sau în parte la una din reuniunile sale. Decizia de a invita astfel de experți sau organisme este luată cu majoritatea a trei pătrimi din membrii Comitetului permanent.
5. Comitetul permanent este convocat de Secretarul General al Consiliului Europei. El își ține prima reuniune în cursul următoarelor 6 luni de la data de intrare în vigoare a Convenției. El se reunește în continuare atunci când o treime din Părți sau Comitetul de miniștri al Consiliului Europei formulează o cerere în acest sens, din inițiativa Secretarului General al Consiliului Europei, conform prevederilor articolului 23, paragraful 2, sau la cererea uneia sau mai multe Părți, conform prevederilor articolelor 21, alineatul c, și 25, paragraful 2.
6. Majoritatea Părților constituie cvorumul necesar pentru a ține o reuniune a Comitetului permanent.
7. Cu excepția prevederilor paragrafului 4 și articolului 23, paragraful 3, deciziile Comitetului permanent sunt luate cu majoritatea a trei pătrimi din membrii prezenți.
8. Ținând cont de prevederile prezentei Convenții, Comitetul permanent își stabilește regulamentul interior.

Articolul 21 – Funcțiile Comitetului permanent

Comitetul permanent este însărcinat de a urmări aplicarea prezentei Convenții. El poate:

- a face recomandări Părților în privința aplicării Convenției;
- b sugera modificările la Convenție care ar putea fi necesare și examina cele care sunt propuse conform prevederilor articolului 23;
- c examina, la cererea uneia sau mai multor Părți, orice chestiune referitoare la interpretarea Convenției;
- d facilita pe cât este nevoie reglarea amiabilă a oricărei dificultăți care îi va fi notificată conform prevederilor articolului 25;
- e face recomandări Comitetului de Miniștri referitoare la invitarea Statelor, altele decât cele vizate în articolul 29, paragraful 1, de a adera la Convenție.

Articolul 22 – Rapoartele Comitetului permanent

După fiecare din reuniunile sale, Comitetul permanent transmite Părților și Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei un raport despre discuțiile sale și despre orice decizie luată.

Capitolul VII - Amendamente

Articolul 23 - Amendamente

1. Orice Parte poate propune amendamente la prezenta Convenție.
2. Orice propune de amendament este notificată Secretarului General al Consiliului Europei care o comunică Statelor membre ale Consiliului Europei, altor State părți la Convenția culturală europeană, Comunității economice europene și fiecărui Stat nemembru care a aderat sau a fost invitat să adere la prezenta Convenție conform prevederilor articolului 30. Secretarul General al

Consiliului Europei convoacă o reuniune a Comitetului permanent la nu mai devreme de două luni după comunicarea propunerii de amendament.

3. Orice propunere de amendament este examinată de Comitetul permanent care supune textul adoptat de majoritatea a trei pătrimi din membrii Comitetului permanent spre aprobare Comitetului de Miniștri. După această aprobare, textul este transmis Părților spre acceptare.
4. Orice amendament intră în vigoare la a treizecea zi după ce toate Părțile au informat Secretarul General că ele l-au acceptat.

Capitolul VIII – Violarea invocată a prezentei Convenții

Articolul 24 - Violarea invocată a prezentei Convenții

1. Atunci când o Parte constată o violare a prezentei Convenții, ea comunică Părții de transmisiune violarea invocată, ambele Părți străduindu-se să rezolve dificultatea în baza prevederilor articolelor 19, 25 și 26.
2. Dacă violarea invocată prezintă un caracter manifest, serios și grav, astfel încât ea ridică importante probleme de interes public și se referă la articolele 7, paragrafele 1 sau 2, 12, 13, paragraful 1, prima frază, 14 sau 15, paragrafele 1 sau 3, și dacă ea continuă după două săptămâni de la comunicare, Partea de recepție poate suspenda, în mod provizoriu, retransmiterea serviciului de programe în cauză.
3. În toate celelalte cazuri de violare invocată, cu excepția celor prevăzute în paragraful 4, Partea de recepție poate suspenda, în mod provizoriu, retransmiterea serviciului de programe în cauză după 8 luni de la comunicare, atunci când violarea invocată continuă.
4. Suspendarea provizorie a retransmisiunii nu este admisă în cazul violării invocate a articolelor 7, paragrafele 3, 8, 9 sau 10.

Capitolul IX – Soluționarea diferendelor

Articolul 25 - Conciliere

1. În caz de dificultate în aplicarea prezentei Convenții, Părțile implicate depun eforturi pentru a ajunge la o soluționare amiabilă.
2. Doar dacă una din Părțile implicate se opune acestei soluționări, Comitetul permanent poate examina chestiunea, punându-se la dispoziția Părților implicate, pentru a ajunge în cel mai scurt termen la o soluționare satisfăcătoare și, dacă este cazul, formula un aviz consultativ în această privință.
3. Fiecare Parte implicată se angajează să furnizeze Comitetului permanent, în termene optime, toate informațiile și facilitățile necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale în virtutea paragrafului precedent.

Articolul 26 - Arbitraj

1. Dacă Părțile implicate nu pot regla diferendul lor în baza prevederilor articolului 25, ele pot, de comun acord, să-l supună arbitrajului conform procedurii prevăzută în anexa la prezenta Convenție. În absența unui astfel de acord într-un termen de 6 luni de la prima cerere îndreptată spre deschiderea procedurii de conciliere, diferendul poate fi supus arbitrajului la cererea uneia dintre părți.
2. Orice Parte poate, în orice moment, declara că recunoaște ca obligație plenară și fără convenție specială în privința oricărei alte Părți acceptând aceeași obligație aplicarea procedurii de arbitraj prevăzută în anexa la prezenta Convenție.

Capitolul X – Alte acorduri internaționale și dreptul intern al Părților

Articolul 27 – Alte acorduri sau aranjamente internaționale

1. În relațiile mutuale, Părțile care sunt membre ale Comunității economice europene aplică regulile Comunității și nu aplică deci regulile care decurg din prezenta Convenție doar în măsura în care nu există nici o regulă comunitară care reglementează subiectul particular la care se face referire.
2. Nici o prevedere a prezentei Convenții nu ar putea împiedica Părțile de a încheia acorduri internaționale care completează sau dezvoltă prevederile sale sau care extind câmpul lor de aplicare.
3. În cazul acordurilor bilaterale, prezenta Convenție nu modifică cu nimic drepturile și obligațiile Părților care decurg din aceste acorduri și care nu lezează nici drepturile altei Părți atribuite de prezenta Convenție, nici executarea obligațiilor lor care decurg din aceasta.

Articolul 28 – Relații între Convenție și dreptul intern al Părților

Nici o prevedere a prezentei Convenții nu ar putea împiedica Părțile de a aplica reguli mai stricte sau mai detaliate decât cele prevăzute în prezenta Convenție asupra serviciilor de programe transmise de organisme sau cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția lor, în sensul articolului 3.

Capitolul XI - Dispoziții finale

Articolul 29 – Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție este deschisă pentru semnare Statelor membre ale Consiliului Europei și altor State părți la Convenția culturală europeană, precum și la Comunitatea economică europeană. Ea va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse pe lângă Secretarul General al Consiliului Europei.
2. Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data la care șapte State, dintre care cel puțin cinci State membre ale Consiliului Europei, își vor fi exprimat consimțământul de a fi legate de Convenție conform prevederilor paragrafului precedent.
3. Un Stat poate, în momentul semnării sau la o dată ulterioară care precede intrarea în vigoare a prezentei Convenții, declara că va aplica Convenția cu titlu provizoriu.
4. Convenția va intra în vigoare în privința oricărui Stat vizat în paragraful 1, sau din Comunitatea economică europeană, care își vor exprima ulterior consimțământul de a fi legate de ea, în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

Articolul 30 – Aderarea Statelor nemembre

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei va putea, după consultarea Statelor contractante, invita oricare alt Stat să adere la Convenție printr-o decizie luată de majoritatea prevăzută în articolul 20 d, al Statutului Consiliului Europei și în unanimitatea reprezentanților Statelor contractante având dreptul de a face parte din Comitet.
2. Pentru orice Stat aderent, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data depunerii instrumentului de aderare pe lângă Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 31 – Aplicare teritorială

1. Orice Stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, desemna teritoriul sau teritoriile în care se va aplica prezenta Convenție.
2. Orice Stat poate, în orice alt moment ulterior, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, extinde aplicarea prezentei Convenții asupra oricărui alt teritoriu desemnat în declarație. Convenția va intra în vigoare în privința acestui teritoriu în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii declarației de către Secretarul General.
3. Orice declarație făcută în virtutea celor două paragrafe precedente va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, prin notificare adresată Secretarului General. Retragerea va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 6 luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 32 – Rezerve

1. În momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare:
 - a Orice Stat poate declara că își rezervă dreptul de a se opune retransmisiunii pe teritoriul său, doar în măsura în care ea nu este conformă legislației sale naționale, a serviciilor de programe conținând publicitate pentru băuturile alcoolice conform regulilor prevăzute în articolul 15, paragraful 2, al prezentei Convenții;
 - b Regatul Unit poate declara că își rezervă dreptul de a nu respecta obligația, prevăzută de articolul 15, paragraful 1, de a interzice publicitatea articolelor de tutun, în ceea ce privește publicitatea țigărilor și a tutunului pentru pipă difuzată de Independent Broadcasting Authority pe teritoriul britanic prin mijloace terestre.

Orice altă rezervă nu este admisă.

2. O rezervă formulată conform paragrafului precedent nu poate face obiectul unor obiecții.
3. Orice Stat contractant care a formulat o rezervă în virtutea paragrafului 1 poate să o retragă în totalitate sau în parte adresând o notificare Secretarului General al Consiliului Europei. Retragerea va avea efect la data primirii notificării de către Secretarul General.
4. Partea care a formulat o rezervă în privința unei prevederi a prezentei Convenții nu poate pretinde la aplicarea acestei prevederi de către o altă Parte; totuși, ea poate, dacă rezerva este parțială sau condițională, pretinde la aplicarea acestei prevederi în măsura în care ea însăși a acceptat-o.

Articolul 33 - Denunțarea

1. Orice Parte poate, în orice moment, denunța prezenta Convenție adresând o notificare Secretarului General al Consiliului Europei.
2. Denunțarea va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 6 luni de la data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 34 - Notificări

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica Statelor membre ale Consiliului, altor State părți la Convenția culturală europeană, Comunității economice europene și oricărui Stat care a aderat sau care a fost invitat de a adera la prezenta Convenție:

- a orice semnare;
- b depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții conform prevederilor articolelor 29, 30 și 31;
- d orice raport stabilit în corespundere cu prevederile articolului 22;
- e orice alt act, declarație, notificare sau comunicare referitoare la prezenta Convenție.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați corespunzător în acest scop, au semnat prezenta Convenție Întocmit la Strasbourg, la 5 mai 1989, în franceză și în engleză, ambele texte având aceeași valoare, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va transmite copii certificate conforme fiecăruia dintre Statele membre ale Consiliului Europei, altor State părți la Convenția culturală europeană, Comunității economice europene și oricărui Stat invitat de a adera la prezenta Convenție.

ANEXĂ - Arbitraj

1. Orice cerere de arbitraj este notificată Secretarului General al Consiliului Europei. Ea indică numele celeilalte părți la diferend și obiectul diferendului. Secretarul General comunică informațiile astfel primite tuturor Părților la Convenție.
2. În cazul unui diferend între două Părți dintre care una este Stat membru al Comunității economice europene, ea însăși parte, cererea de arbitraj este adresată acestui Stat membru și totodată Comunității, care notifică în comun Secretarului General, într-un termen de o lună de la primirea cererii, dacă Statul membru sau Comunitatea, sau Statul membru și Comunitatea împreună, se constituie Parte la diferend. În lipsa unei astfel de notificări în termenul dat, Statul membru și Comunitatea sunt considerate a nu fi decât o singură și aceeași parte la diferend pentru aplicarea prevederilor care reglementează constituirea și procedura tribunalului arbitral. Același lucru se întâmplă atunci când Statul membru sau Comunitatea se constituie împreună parte la diferend. În cazurile prevăzute de prezentul paragraf, termenul de o lună prevăzut în prima frază a paragrafului 4 de mai jos este fixat la două luni.
3. Tribunalul arbitral este compus din trei membri: fiecare din părțile la diferend numește un arbitru; cei doi arbitri numiți în acest fel desemnează de comun acord al treilea arbitru, care asigură președinția tribunalului. Ultimul nu trebuie să fie cetățean al uneia din părțile la diferend, nici să-și aibă reședința pe teritoriul uneia dintre ele, nici să fie angajat de una din ele, nici să se fi ocupat deja de această afacere în altă calitate.
4. Dacă, într-un termen de o lună de la comunicarea cererii de către Secretarul General al Consiliului Europei, una din părți nu a numit un arbitru, Președintele Curții europene a Drepturilor Omului procedează la cererea unei din părți, la numirea sa într-un nou termen de o lună. Dacă Președintele Curții se află în imposibilitate sau este cetățean al uneia din părți la diferend, această numire revine vicepreședintelui Curții sau celui mai vârstnic membru al Curții care este disponibil și care nu este cetățean al uneia din părțile la diferend. Aceeași procedură se aplică dacă, într-un termen de o lună după numirea celui de-al doilea arbitru, președintele tribunalului nu este desemnat.

5. Prevederile paragrafelor 3 și 4 se aplică, de la caz la caz, pentru a prevedea orice post vacant.
6. Atunci când două părți sau mai multe se înțeleg pentru a face cauză comună, ele numesc împreună un arbitru.
7. Părțile la diferend și Comitetul permanent furnizează tribunalului arbitral toate facilitățile necesare pentru conducerea eficace a procedurii.
8. Tribunalul arbitral stabilește propriile sale reguli de procedură. Deciziile sale sunt luate cu majoritatea membrilor săi. Sentința sa este definitivă și obligatorie.
9. Sentința tribunalului arbitral este notificată Secretarului General al Consiliului Europei care o comunică tuturor Părților la Convenție.
10. Fiecare parte la diferend suportă cheltuielile arbitrului pe care l-a numit; aceste părți suportă, în mod egal, cheltuielile celui alt arbitru, precum și celelalte cheltuieli de arbitraj.